

PĂRINȚI CREȘTINI!!!
Atenție la pericolele ascunse ale unor vaccinuri...

Puteți să vă informați vizitând următoarele site-uri:
nuvaccinurilor.blogspot.com
www.razbointrucuvant.ro/2009/08/01/
www.provitabucuresti.ro/docs/materiale/pliant.gardasil.pdf

Revista se distribuie **GRATUIT** tuturor elevilor
din clasele I - VIII din județul Suceava

BISERICA

din sufletul
copilului

Crucea lui Hristos este un dar pentru fiecare școlar.

CUPRINS

4	Curajul de a mărturisi credința	16	Icoana
5	Îndreptarea hoțului	17	Prăjitura elevilor silitori
6	Biserica Pătrăuți	18	Testul "pregătit"
8	Mărul neascultător	21	Ce pierde și ce câștigă?
9	Copil ascultător... sunt și eu	22	Trei broscuțe
10	Întrebările lui Cristian	23	Norul și copăcelul
11	Sfânta Scriptură despre...	24	Jocuri
12	Cântarea Sfintei Liturghii	26	Tabăra de la Voroneț
14	Părintele Sofian Boghiu	28	Rezultatele la concursuri
15	Școala rugăciunii	30	Harry Potter

La început de an școlar

Orice școlar trăiește, între multe altele, două bucurii deosebite: începutul vacanței mari și începutul anului școlar. Bucuria vacanței este dată de odihna trupească și sufletească, iar începutul anului școlar - de îmbogățirea cunoștințelor și înălțarea sufletului. Un loc important în programele școlare îl are educația religioasă a elevilor. Participând la orele de religie și frecventând sfintele lăcașuri de închinare sau bisericile mănăstirilor cu frumusețile lor unice, copilul pătrunde mai adânc tainele naturii și se simte sufletește mai apropiat de Dumnezeu.

Începutul anului școlar înseamnă un început al reluării ostinelilor noastre de a ne îmbogăți mintea cu cunoștințele necesare înțelegerii legilor naturii, a evenimentelor istorice, a legilor lui Dumnezeu. Din toate acestea ne cunoaștem mai bine pe noi înșine, înțelegem pe aproapele nostru și mai ales pe oamenii de seamă care, prin munca lor, au contribuit la crearea a tot ceea ce înseamnă valoare de ordin moral, social, artistic, spiritual, religios.

În cadrul lecțiilor și activităților organizate, școala ne învață și importanța disciplinei și ordinii personale, liber consimțite, ne învață să trăim în bună înțelegere și întrajutorare cu semenii noștri. De aceea amintesc adeseori că, atât cât suntem elevi și chiar și după aceea, suntem datori cu ascultare, cu respect și recunoștință față de

dascălii noștri, care ne rămân părinți duhovnicești pentru tot restul vieții.

Dacă dorim să ne realizăm ca persoane și personalități, suntem datori să trăim orice clipă muncind și rugându-ne în gând, acasă sau la biserică. Rugăciunea ne apropie de Dumnezeu, iar munca ne ferește de a săvârși ceea ce este rău. Sfântul Vasile cel Mare îndrumă pe tineri să fie ca albinele care „nici nu se duc fără nicio alegere la toate florile, nici nu încearcă să aducă tot ce găsesc în florile peste care se așează, ci iau cât le trebuie pentru lucrul lor, iar restul îl lasă cu plăcere. Noi, dacă suntem înțelepți, să luăm din cărți cât ni se potrivește nouă și cât se înrudește cu adevărul, iar restul să-l lăsăm” (Omilia către tineri din Sfântul Vasile cel Mare, Scrieri, partea I, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1996, p. 569 - 570).

Cu aceste gânduri, să pășim în noul an școlar cu binecuvântări părintești!

† PIMEN

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Revistă coordonată și finanțată de
MĂNĂSTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Fotografii: Arhiva Mănăstirii "Sf. Ioan cel Nou" Suceava, Petru Palamar
Tipar: Accent, Machetare grafică: Esens

Curajul de a mărturisi Credința

a stârpi toți creștinii, curajosul Dimitrie dimpotrivă propovăduia pe față *dreapta credință* aducând pe mulți la Hristos, convertindu-i.

Întorcându-se biruitor dintr-un război, Maximian a poruncit să se aducă jertfe zeilor păgâni în fiecare cetate. Dimitrie a mărturisit cu mult curaj *că este creștin* și a defăimat închinarea păgânească. Împăratul furios a dat poruncă ca Dimitrie să fie întemnițat.

În acest timp, un tânăr creștin, cu numele Nestor, văzând că în cadrul petrecerilor păgâne un luptător pe nume Lie, puternic și înfricoșător, omora mulți oameni, mai ales creștini, a cerut binecuvântare de la Sfânt să îl învingă. Însemnându-l cu semnul crucii pe frunte, Sfântul i-a zis: *"Du-te și pe Lie vei birui și pe Hristos vei mărturisi!"* Întrebat de împărat cu ce putere l-a învins pe luptător, Nestor l-a mărturisit pe Hristos, pentru care i s-a tăiat capul. În aceeași zi împăratul poruncește să fie ucis cu sulite și Dimitrie. Pe locul unde a fost îngropat Sfântul Dimitrie s-a zidit o mică biserică unde s-au săvârșit multe minuni.

Curajul și mărturisirea acestor tineri-eroi au fost răsplătite de Dumnezeu dăruindu-le cununa (aureola) sfințeniei. Biserica îi prăznuiește pe 26 octombrie (Sf. Dimitrie) și 27 octombrie (Sf. Nestor).

Roxana Roman, cl. a IX-a, Vicovu de Sus

Îndreptarea hoțului

Se povestește că un tânăr pe nume Onisifor era rânduit să aprindă lumânările și să îngrijească candelile din biserica ridicată pe locul unde a fost îngropat Sfântul Dimitrie.

De la un timp, Onisifor a început să fure lumânări și să le vândă pe ascuns. Această faptă nu a fost pe placul Sfântului Dimitrie, care s-a mâhnit că Onisifor se bucură de câștig necinstit. Sf. Dimitrie i s-a arătat în vis și l-a muștrătat cu blândețe, spunându-i:

- Frate Onisifor, Îl superi pe Dumnezeu! Încalci porunca dumnezeiască care spune „să nu furi”. Lasă-te de această apucătură rea și pocăiește-te, căci Dumnezeu te va ierta.

Onisifor s-a trezit din somn speriat și rușinat, căci se temea de Dumnezeu. S-a hotărât să se spovedească și să nu îl mai supere niciodată pe Sfântul Dimitrie.

După o vreme Onisifor a uitat de învățătura Sfântului și a reluat obiceiul cel rău de a fura lumânările.

S-a întâmplat însă ca un om credincios să aducă la biserică niște lumânări de ceară curată, foarte mari și frumoase, pe care le-a aprins și le-a dus la mormântul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie. Onisifor l-a urmărit și după ce acesta a plecat, s-a repezit să le fure, gândind că va obține un câștig frumuseț pe ele.

În clipa în care a întins mâna să le ia, s-a auzit o voce din racla Sfântului care l-a întrebat:

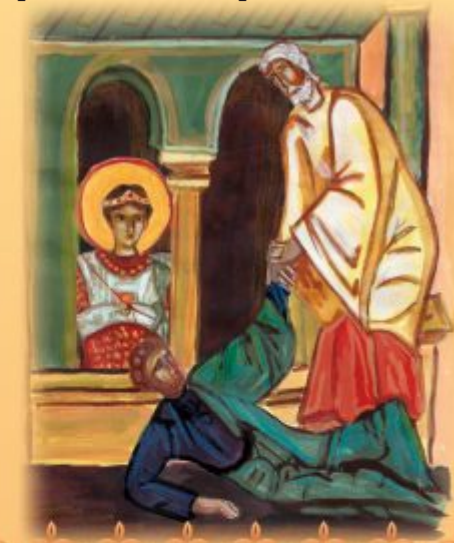
- Nu te-ai învățat minte? Ai început iarăși să furi?

La auzul vocii, Onisifor s-a speriat și a căzut la pământ ca mort. Un preot care l-a văzut căzând, a venit la el ca să-l ajute să se ridice. Văzându-l atât de înspăimântat, l-a întrebat:

- Ce s-a întâmplat? De ce ești atât de zburciuit?

Abia îngăinând, Onisifor și-a spovedit păcatul și a povestit tuturor celor care veniseră acolo tot ceea ce i s-a întâmplat din cauza lăcomiei lui.

Toți cei ce încalcă porunca din Decalog „Să nu furi” sunt pedepsiți de Dumnezeu și nu pot fi iertați până ce nu dau înapoi lucrul furat.

Biserica Sfânta Cruce

Pătrăuți

- ✦ cea mai veche biserică păstrată dintre ctitoriile voievodului Ștefan cel Mare
- ✦ cea mai veche biserică ortodoxă Monument UNESCO din România
- ✦ cea mai veche biserică păstrată construită în stilul moldovenesc de arhitectură
- ✦ biserică cu cea mai veche pictură interioară și exterioară din Moldova

Biserica "Sfânta Cruce" din Pătrăuți a făcut parte din ansamblul singurei mănăstiri de maici ctitorită în anul 1487 de Ștefan cel Mare. Ea este situată în satul Pătrăuți, localitate aflată la 6 km de Suceava și cunoscută în documente încă din anul 1330, de pe vremea lui Alexandru cel Bun.

Jefuită încă din secolul al XVI-lea, biserică a fost părăsită în repetate rânduri. După 200 de ani de părăsire, biserică este salvată la începutul secolului al XVIII-lea de Episcopul Calistru de Cernăuți, iar din a doua parte a secolului al XVIII-lea biserică servește ca biserică parohială.

În toamna anului 2003 sub îndrumarea Înalt Prea Sfințitului Pimen s-au început ample lucrări de restaurare ce au scos de sub praf și fum suprafețe de frescă de o inestimabilă valoare artistică și istorică.

Datorită formei originale de conservare, atât arhitectural cât și iconografic, Biserica Pătrăuți a devenit Monument UNESCO în anul 1993.

Stilul moldovenesc al arhitecturii, stil ce apare în timpul domniei lui Ștefan cel Mare, se caracterizează printr-o armonioasă și originală împletire a elementelor bizantine cu cele gotice, cu cele latine și cu elemente specific moldovenești.

Elementele bizantine se observă la compartimentarea bisericii în trei camere: pronaos, naos și altar. Elementele gotice se recunosc la piatra sculptată ce crează portalul ușilor și ancadramele ferestrelor și la acoperișul bisericii. Elementul latin se observă în planul bisericii, în formă de cruce cu brațe inegale. Elementele specific moldovenești surprind prin soluția arhitectonică a turlei de deasupra naosului bisericii.

Stilul picturii este impregnat de umanismul bizantin, culoarea predominantă fiind un ocră auriu numit și „galben de Pătrăuți”. Luând în considerare inscripțiile în limba greacă de pe scenele din interiorul și exteriorul bisericii, cât și stilul artistului, s-a avansat ipoteza că biserica a fost pictată imediat după ctitorire de o echipă de greci. Pictura exterioară a fost descoperită în anii 1980 când s-a constatat că biserica a fost pictată la exterior doar pe peretele de apus.

Ansamblul iconografic păstrează scene inegalabile, printre care:

„**Tabloul votiv**” din naos înfățișează pe Sfântul Ștefan cel Mare oferind biserica lui Iisus Hristos, ajutat fiind de Împăratul Constantin cel Mare, înaintașul său în lupta pentru cruce. Domnitorul stă alături de soția sa Maria Voichița, de fiul său Bogdan al III-lea și de domnițele Maria și Ana.

„**Cavalcada Sfintei Cruci**” de pe peretele vestic al pronaosului, scenă unică în întreaga artă de tradiție bizantină, surprinde o armată de sfinți militari uciși în timpul persecuțiilor anticreștine. Aceștia sunt conduși de Arhanghelul Mihail și de Împăratul Constantin cel Mare într-o horă cerească a iubirii și rugăciunii în jurul Crucii. Sfântul Ștefan cel Mare cheamă sfinții în ajutorul armatei moldovene ce luptă pentru păstrarea identității creștine în fața turcilor.

„**Judecata de Apoi**” de pe exteriorul peretelui vestic impresionează prin lupta dintre îngeri și demoni ce are loc la judecata oamenilor. Balanța este înclinată înspre rai de către îngeri, ca un îndemn spre nădejde pentru cei care aflați în fața bisericii au șansa să pornească pe drumul cel bun.

Muzeul „Casa Preotului Bucovinean”, deschis în vara anului 2007 în casa parohială construită la începutul sec. al XIX-lea, dorește să recomună interiorul casei parohiale dinaintea revoluției industriale, să arate cum trăiau preoții, cum se rugau sau cum primeau pe credincioși.

Muzeul adăpostește o bogată colecție etnografico-religioasă, o colecție legată de sărbătoarea Paștelui în Bucovina, precum și obiecte de patrimoniu de o deosebită valoare istorică și religioasă.

Preot drd. Gabriel Herea, Pătrăuți

Cavalcada Sfintei Cruci

Mărul neascultător

În livada bunicii, printre pomii care ne încântă cu fructele lor, se află și un măr care oftează continuu. Multe a îndurat de-a lungul timpului, dar el a știut că trebuie să-și poarte povara fructelor cu credință și cu demnitate și că trebuie să le hrănească, să le crească și să le protejeze pentru ca, ajunse la maturitate, să fie bucuria celor care le vor mânca.

Dar unul din merele sale, neascultător din fire, s-a încăpățânat să facă după cum îl tăia capul. Se plângea că este neînțeles, își dorea să fie mare, să devină independent, să nu mai asculte de copacul bătrân. Și, într-o zi, a hotărât să se desprindă de pe creangă înainte de a fi pe deplin copt.

Care a fost soarta neascultătorului măr? Cineva l-a cules, dar, văzând că-i acru, l-a aruncat sub coroana de ramuri înfrunzite a bătrânului măr. Și, ca și cum nu i-ar fi fost de ajuns copacului suferința de a-și vedea unul dintre fructe fără căpătâi, a văzut cum un vierme îl rodea.

Depart de a-și recunoaște greșelile, mărul neascultător îl învinuia de nereușitele sale tot pe copacul care-i dăduse viață. Ce-i spunea? Ba că n-ar fi avut parte de aceeași iubire și grijă precum celelalte mere; ba că pe creanga pe care crescuse nu bătuse soarele îndeajuns încât să-l ajute să dea în pârg; ba că vântul și frigul fuseseră mai aspre cu el decât cu celelalte...

În zadar încerca copacul să se apere în fața mărului nefericit. De când mi-a povestit despre suferințele lui, soarta bătrânului copac nu s-a schimbat cu nimic.

*Cine nu ascultă
de sfatul nimănui,
învață pe pielea lui.*

Copil ascultător sunt și eu

Trebuie să ascultăm de părintele duhovnic, de părinți, de profesori căci ei trudes pentru formarea noastră.

Daria Maruseac, cl. a VI-a, Suceava

Ascultarea este atunci când urmezi voia cuiva, ascuți sfatul lui și încerci să împlinești.

Veronica Ieremie, cl. a V-a, Bosanci

Trebuie să faci ascultare cu bucurie, liniște, cu nădejdea că ascultarea aduce ordine. Astfel dai dovadă de dragoste față de Dumnezeu și părinți.

Ioana Biliuță, cl. a III-a, Suceava

Avem nevoie de ascultare pentru ca mintea noastră să știe lucruri bune pe care trebuie să le facem și noi la timpul nostru.

Marian Tcaciuc, cl. a VII-a, Suceava

Ascultarea trebuie făcută de bună voie. Cei mândri, care fac doar voia lor, nu au niciodată pace în suflet.

Gabriel Mazuru, cl. a V-a, Suceava

Ascultarea trebuie făcută cu dragoste pentru că numai așa poți avea bucurie când împlinești o poruncă.

Ecaterina Chiriac, cl. a II-a, Suceava

Ascultarea înseamnă să faci voia lui Dumnezeu. De ascultare au nevoie toți oamenii. Însuși Iisus Hristos a fost ascultător.

Ioana Turnea, cl. a III-a, Suceava

Întrebările lui Cristian

- Părinte duhovnic, cred că o să mă certați, iarăși vin cu o întrebare pentru sfinția voastră.
- Cristian, întrebările tale nu pot decât să mă bucure pentru că, așa cum îți spuneam și altă dată, „cine vrea să se mântuiască, cu întrebarea să călătorească”. Ei, care este nedumerirea ta, fiule?
- Cum să înțeleg, părinte, cuvintele „fericiți cei curați cu inima”, că doar inima nu se poate murdări?
- Se poate, Cristian, se poate murdări mai mult sau mai puțin, întocmai ca tricoul tău și al prietenilor tăi când vă întoarceți de la joacă. La fel și inima, rămâne curată sau se murdărește în funcție de câtă grijă ai de ea.
- Cum pot avea grijă de inimă?
- Ai văzut tu vreodată pe frunțile celor din jur încruntarea? Chiar și pe fețele lor!
- Sigur, părinte. Chiar ieri un coleg de-al meu a stat toată ziua încruntat. Ce credeți? A copiat și profesoara l-a prins și l-a scos în fața clasei. Să vedeți ce rușine i-a fost...! Toată ziua n-a mai scos nici un cuvânt.
- Foarte interesant, Cristian. De ce crezi că a stat toată ziua încruntat?
- Ei, părinte, dar e simplu: i-a fost rușine de fapta lui.
- Vezi, Cristian, acest sentiment al rușinii iese dintr-o inimă vinovată. Toate păcatele ne fac să ne simțim vinovați, iar această vină o simte cel mai mult inima. Ea suferă pentru că e murdară. Faptele rele înlătură pacea și bucuria din ea și lasă locul supărării, al rușinii față de cei din jur.

- Acum îmi amintesc și de colegile mele care șușotesc pe la colțuri despre iubire și despre relațiile cu băieții. De ce caută să se ascundă?
- Iubirea și relațiile despre care vorbesc în șoaptă fetele din școală sunt niște lucruri nepotrivite cu vârsta lor. Și ele știu asta, pentru că le spune conștiința în care Dumnezeu a zidit posibilitatea de a distinge binele de rău. Conștiința este un bun al sufletului care ne avertizează mereu când facem lucruri rele.
- Părinte, mărturisesc că discuțiile despre relațiile dintre băieți și fete sunt subiectele preferate ale tuturor colegilor mei. Mă puteți lămuri cum trebuie să fie aceste relații pentru a nu ne murdări inima cu acest fel de păcate?
- Fiule, nu numai tinerii, ci toată lumea trebuie să se comporte ca și cum ar fi Hristos între ei și lângă ei. Să gândești, să vorbești și să faci gesturile pe care crezi că le-ai putea face în prezența Lui. Doar așa vom păzi inima curată, iar păcatele nu ar mai încrunta fețele oamenilor, pentru că spune Mântuitorul: *“Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu”* (Evanghelia după Matei 5,8).
- Vă mulțumesc pentru sfat și răbdare. Binecuvântați să împlinesc!
- Harul lui Dumnezeu să fie peste tine, Cristian!

Sfânta Scriptură despre... curăția inimii

Să aflăm ce spuneau despre **curăția inimii** cei doi Sfinți Apostoli. Va trebui să rezolvați corect perechile de exerciții de mai jos și să aflați trimerile pentru două versete din Noul Testament. Rezultatul primului exercițiu reprezintă capitolul, iar rezultatul celui de-al doilea, versetul.

Copiii care vor transcrie din Noul Testament versetele corecte și le vor trimite pe adresa revistei până la data de 1 decembrie 2009, vor primi câte o surpriză!

Epistola către Evrei

$$7 + 15 : (2 \times 5 - 7) - 2 =$$

$$31 + 3 - 9 \times 3 + 3 \times 5 =$$

Sfânta Evanghelie după Matei

$$9 : 3 + 7 \times (3 : 3) + 1 =$$

$$54 - 9 \times 5 + 7 \times 3 - 1 =$$

Cântarea Sfintei Liturghii

- Jertfă adusă lui Dumnezeu -

Se știe că **a fi credincios** înseamnă a participa în fiecare duminică și sărbătoare la slujba Sfintei Liturghii, aceasta pentru că Sfânta Liturghie este centrul cultului creștin ortodox. Este cea mai cuprinzătoare slujbă, deoarece în timpul ei se săvârșește jertfa euharistică - prefacerea pâinii și a vinului de pe masa Sfântului Altar în Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos - și se aduc lui Dumnezeu rugăciuni de mulțumire, de laudă și de cerere.

Pentru ca un copil, tânăr sau credincios de orice vârstă să participe cu interes la Sfânta Liturghie trebuie să cunoască momentele principale și semnificația acestora. Și, mai mult decât atât, cunoașterea și cântarea răspunsurilor liturgice de către credincioși înseamnă o participare activă a acestora la ceea ce se petrece în Biserică.

Copilul sau tânărul care vrea să-L întâlnească pe Hristos, trebuie să-L caute la biserică și Îl va găsi acolo, mai ales, în timpul Liturghiei, duminică sau în zi de sărbătoare. Desigur, se poate uni cu Hristos prin Sfânta Împărtășanie. Dar, dacă acest lucru nu se întâmplă mereu, totuși el se poate apropia de Dumnezeu de fiecare dată rugându-se în gând și prin cântare.

Iată cum, cântarea devine o cale de apropiere de Hristos, de înțelegere a tot ce a făcut Dumnezeu pentru mântuirea noastră. Cântarea este cunoaștere, trăire, rugăciune, contemplare, iubire, jertfă adusă lui Dumnezeu.

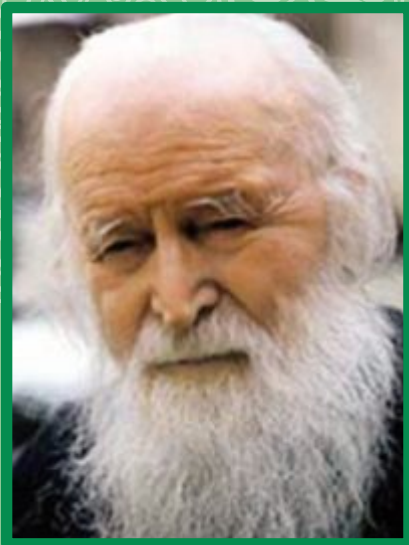
Însă nu întotdeauna cântarea este și bineplăcută lui Dumnezeu. Pentru a-și atinge scopul sfânt, creștinul trebuie să cânte cu gândul curat, ațintit spre cele sfinte, cu sufletul liber de patimi, de mândrie, de egoism. În biserică nu se cântă pentru a fi laudat de oameni, ci pentru a fi plăcut Celui Căruia Îi este oferită cântarea. Această trăire a celui care cântă se transmite și celor care ascultă cântările Sfintei Liturghii. De aceea cântărețul poate apropia credincioșii de Dumnezeu sau îi poate îndepărta. El își asumă o mare răspundere, întrucât influențează foarte mult trăirea religioasă a tuturor participanților la slujbele Bisericii.

Un grup de preoți și profesori de religie din Rădăuți și împrejurimi au desfășurat de-a lungul anului școlar trecut un șir de activități prin care și-au propus tocmai acest scop: învățarea de către copii și tineri a cântărilor Sfintei Liturghii, urmată de participarea activă a acestora la slujbele bisericii.

Cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Pimen, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, s-au încheiat câteva coruri de tineri care au participat duminica la Sfânta Liturghie în mai multe biserici și mănăstiri din zonă. Activitatea corurilor a continuat și în vacanța de vară. Nădăjduim că și prin astfel de activități copiii și tinerii se vor apropia și mai mult de viața activă a Bisericii noastre Ortodoxe.

Prof. Maria-Cristina Nicolau, Rădăuți

Părintele Sofian Boghiu

pictorul de suflete

Sfaturi duhovnicești

Spovedania să nu fie numai o înșiruire de păcate, ci să fie făcută cu toată sinceritatea, cu toată durerea lăuntrică pentru că ai fost în stare să greșești față de un Dumnezeu atât de bun. Trebuie să avem conștiința că datorită păcatelor noastre pierdem harul lui Dumnezeu. Nu mai suntem copiii lui Dumnezeu, copii ai Luminii.

Orice cuvânt, orice prostie, orice viciu se înregistrează undeva, și cândva vom fi confrunțați cu noi înșine și cu ceea ce am spus odată în viață. Nu este de glumă. Această **vorba deșartă** este o stare de păcat, în care alunecăm foarte des. Toți suntem păcătoși, dar trebuie să ne căim și să ne spovedim.

Dacă **postul** nu este făcut cu dreptă socoteală și nu este unit cu bunătatea inimii, cu paza gurii, cu abținerea de a osândi pe altul, acela nu este post. Poți să mori de foame, să te usuci de sete, dacă ai răutate împotriva aproapelui tău și îl vorbești de rău, zadarnic îți este postul.

În **rugăciune** trebuie să-I cerem lui Dumnezeu: harul Duhului Sfânt și mântuirea sufletelor; sănătate trupească și sufletească; luminarea minții și înțelepciune pentru a nu greși calea către El; bunătate sufletească și smerenia inimii; dreptă socoteală în tot ce facem; râvnă pentru citirea Sfintei Scripturi, pentru înțelegerea ei și pentru împlinirea poruncilor Lui.

Când suntem în **păcat**, ne spovedim și ne curățim. Diavolul știe asta și face tot ce poate ca să ne împiedice de la spovedanie. Din bătrâni se spune că diavolul poartă cu el o sulită, o pătură și o trâmbiță. Cu sulita te împinge să faci păcatul. Când îl faci te acoperă cu pătura, iar după ce-l faci țipă cu trâmbița, trâmbițând păcatele tale cu toată puterea, ca să te descurajeze și să te ducă la disperare.

Rugăciunea este ...

Rugăciunea este ridicarea minții și voii noastre către Dumnezeu. Un Sfânt Părinte spunea că "rugăciunea este vorbirea minții cu Dumnezeu". De aceea se cuvine ca atunci când stăm la rugăciune, să alungăm din gândul nostru orice grijă și să îndreptăm toate puterile duhului nostru la Dumnezeu. După cuprins, rugăciunea este de trei feluri: de laudă, de mulțumire și de cerere.

"Pre Tine Te laudăm; pre Tine Te binecuvântăm; Ție Ți mulțumim, Doamne, și ne rugăm Ție, Dumnezeul nostru."

(Sfânta Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur)

Rugăciunea are și alte definiții date de-a lungul timpului de Sfinții Părinți. Găsiți-le!

Rugăciunea către Sfântul ... al cărui nume îl porți

Grafică de Diana Rotar, cl. a VI-a, Stulpicani

Teodora, Mihai, Andrei... Fiecare dintre noi poartă un nume. Dar tu știi în cinstea cui ai fost numit?

Împreună cu numele, omului i se dă și un ocrotitor ceresc, un sfânt pe care îl cheamă ca și pe tine. Sfântul al cărui nume îl porți se roagă înaintea lui Dumnezeu pentru tine, iar ziua lui de pomenire este o zi deosebită, în care trebuie să te pregătești pentru Împărtășanie. Amintindu-ți în fiecare zi de sfântul al cărui nume îl porți, roagă-te cu credință:

Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, Sfinte ... (numele de botez), căci cu osârdie alerg către tine și mă rog ție, grabnic ajutător și rugător pentru sufletul meu.

ICOANA

Dragi copii, știati că primele icoane au fost icoane cu îngeri? Ele au fost făcute la porunca lui Dumnezeu de Profetul Moise și au fost așezate pe pereții Cortului Sfânt (locul lor de rugăciune atunci) și deasupra Sfântului Chivot.

La început au fost doar icoane cu îngeri pentru că nimeni nu văzuse pe Dumnezeu, dar îngerii se arătaseră oamenilor de multe ori. Abia atunci când a venit pe pământ Iisus Hristos, Sfântul Evanghelist Luca a pictat primele icoane cu Mântuitorul Hristos și cu Maica Domnului.

Icoanele sunt un *dar* pe care Dumnezeu ni l-a făcut pentru ca să ne fie mai ușor să ne rugăm și pentru a ne aduce aminte mereu despre El. Icoanele sunt ca și semnele de circulație. Toată lumea știe atunci când vede o „zebră” pictată pe asfalt că pe acolo se poate trece strada. Tot așa, de câte ori vedem o icoană ne aducem aminte că Dumnezeu ne iubește și este alături de noi.

Frescă, Mănăstirea Voroneț

Este important să știm că nu lemnul, hârtia sau sticla din care sunt făcute icoanele ne rezolvă nouă problemele, ci mila lui Dumnezeu care se coboară asupra noastră în urma rugăciunii. Icoana este fereastra prin care îl privim pe Dumnezeu, pe Maica Domnului sau Sfinți și ne rugăm mai ușor. Este necesar însă să aducem cinstire icoanei, deoarece Dumnezeu i-a cerut lui Moise ca în fața icoanelor cu îngeri să aducă tămâieri și să aprindă candelă. Nici Moise însă nu se ruga icoanelor, ci lui Dumnezeu.

Icoana este imaginea (prototipul) care ne vorbește despre Împărăția lui Dumnezeu. Aureola sfinților este simbolul luminii lui Dumnezeu, lumină care ne luminează calea prin această viață și ne va învălui deplin atunci când vom trece în rai.

Părintele Gabriel Herea, Pătrăuți

Prăjitura elevilor silitori

Ingrediente: 1 cănă de inteligență, 2 căni de trudă, 2 căni de perseverență, 1 pahar de voință, grija părintească, exigența profesorilor, 2 măsuri de rugăciune, 2 căni nădejde, 1 cană bunăcuviință, răbdare și respect după putință, pudră de smerenie.

Mod de preparare:

Într-un vas bine îngrijit se pun truda, perseverența și inteligența, se amestecă bine adăugând câte un pic de voință până se încorporează întreaga cantitate. Se obține un aluat consistent pe care îl amestecăm cu grija părintească și exigența profesorilor bine pregătiți. Se adaugă o măsură de rugăciune și apoi se lasă la dospit.

Se așează aluatul în tava tapetată cu răbdare și se lasă la copt în focul testelor și examenelor. Coca e gata când emană aroma specifică de lecție bine învățată.

În acest timp se face o glazură din nădejdea în Dumnezeu, bunăcuviință, răbdare și respect. Glazura se întinde uniform peste coca rumenită, se presară pudră de smerenie și se ornează cât mai frumos cu rugăciunea de mulțumire.

Servire: Se recomandă servirea în timpul anului școlar, mai ales în momentele când simțim că delăsarea ne cuprinde. Se poate servi și ca desert în vacanță.

Teofana Pascariu, cl. a VII-a și Alexandru Pascariu, cl. a VI-a, Iașlovăț

Rețeta secretă a bunicii

Toată vară bunica și-a răsfățat nepoții cu multe deserturi delicioase. Maria i-a cerut bunicii rețeta desertului ei preferat cu gând să încerce și ea, dar bunica i-a dat o rețetă codificată. Puteți să o ajutați pe Maria să decodifice rețeta?

Ingrediente: 2 căni (Luca 13,21), 2 căni (Evrei 5,13), 2 ouă, 50 ml (Iacov 5,14), 1 linguriță (Coloseni 4,6), și pentru umplut (Marcu 1,6), mirodenii după preferință.

Mod de preparare: Se pun toate ingredientele într-un castron, se amestecă până nu mai sunt cocoloașe și se lasă 30 minute la frigider. După aceea se scoate compoziția și se mai adaugă puțină (Faptele Apostolilor 1,5) cât este nevoie pentru a se mai subția aluatul (la frigider aluatul se mai îngroașă), după care se prăjesc în tigaie și apoi se umplu.

TESTUL "PREGĂTIT"

Desene: Iuliana Băican, cl. a VII-a și Ana-Maria Băican, cl. a VI-a, Șaru Dornei
Text: Alexandra Buta, cl. a VII-a, Straja

CONCURS

Pornind de la versetul *Sfintei Scripturi* „*Mai degrabă puțin și cu dreptate, decât agoniseală multă cu strâmbătate*” (Pilde 16,8) creați un eseu în care să expuneți părerile voastre legate de copierea la școală și povestiți întâmplări reale ale voastre sau ale colegilor voștri.

Ce pierd și ce câștig?

Școala este o realitate la care se raportează aproape fiecare om de la o vârstă fragedă și până la una destul de matură. Câți însă dintre cei care o frecventează îi înțeleg rostul și se folosesc din plin de șansele pe care ea le oferă?

Unii înțeleg mersul la școală ca pe o obligație ce trebuie împlinită „de gura părinților” sau „de ochii bunicii”. Aceștia nu reușesc să vadă bucuria și folosul pe care l-ar putea câștiga de pe urma ei, căci școala deține multe din resursele care contribuie la o dezvoltare completă și armonioasă a personalității umane.

Școala oferă fiecărui elev posibilitatea de a-și verifica nivelul de acumulare și înțelegere a cunoștințelor primite, de a-și descoperi eventualele lipsuri și de a le completa pentru a păși cu succes mai departe pe drumul formării sale. Este foarte bine când cineva își dorește note mari. Dar, pentru a ajunge acolo, trebuie să urmeze o cale corectă, reală și nu una falsă ori imaginară.

Cei care încearcă să fure o notă folosindu-se de copiat, de exemplu, pe lângă faptul că nu sunt cinștiți cu profesorii, cu colegii și cu părinții lor, se păcălesc pe ei înșiși. Astfel, în loc să capete deprinderi și trăsături bune precum munca, perseverența, cinstea, curajul, sinceritatea, aceștia dobândesc vicii și se obișnuiesc cu furtul, minciuna, lenea, care îi vor afecta mult în viață.

Se întâmplă oricui să mai ia câte o notă mică. Aceasta nu este întradevăr ceva de laudă, dar nu trebuie să fie nici prilej de descurajare sau de teamă, ci un prilej de îmbunătățire a modului de lucru, un prilej de a începe o întrecere cu sine însuși.

Cel care copie își face singur rău din mai multe motive. În primul rând riscă să fie prins și atunci nota va fi și mai mică, iar rușinea mult mai mare. Apoi, adună goluri în cunoștințe care îi vor crea neazuri mai târziu, reducându-i șansele de reușită la examenele care îl așteaptă, fapt care îi poate afecta serios cariera și viitorul. Nu în ultimul rând, cel care copie păcătuiește înaintea lui Dumnezeu, încălcând porunca a VIII-a din Decalog care spune „Să nu furi”. Acest păcat poate atrage după sine consecințe negative, nu doar în această viață, ci pentru veșnicie, dacă nu este spovedit și îndreptat.

Prof. Irina Buta,
Suceava

Trei broscuțe

Trei broscuțe curioase s-au aventurat într-o bună zi departe de lacul în care au trăit întotdeauna și au pornit și ele prin lume. În apropierea lacului era o fermă frumoasă.

Broscuțele noastre își începuseră călătoria din bățatură. Le-au zărit însă două găini care, cu gura apă, s-au repezit asupra lor cu ciocurile ascuțite, bucuroase că astfel vor mai schimba și meniul.

Dar broscuțele noastre erau deștepte și îndrăznețe. Tocmai în acea clipă, fermierul așeză în fața intrării în grajd bidonul de lapte. Din două salturi uriașe, cele trei broscuțe s-au azvârlit în bidon și s-au pomenit că înoată în lapte. La început, s-au simțit bucuroase și chiar extaziate. Apoi însă începură să se îngrijoreze. Trebuia neapărat să iasă de acolo cât mai curând, întrucât un fermier înfuriat era mai rău decât niște găini...

Încercară ele iar și iar să iasă, însă gura bidonului era strâmtă, iar pereții săi metalici, netezi și lunecoși.

Cea dintâi broscuță era pesimistă. Se trudi un pic și apoi zise:

- Nu vom ieși niciodată de aici. Acesta ne este sfârșitul. Se lăasă să lunece și se înecă.

Cea de-a doua broscuță era o intelectuală, cunoscând multe despre lichide, salturi și legile fizicii. Făcu iute niște calcule, ținând cont de distanța până la gura bidonului, de diametrul acesteia, de forța necesară pentru săritură, de greutatea sa, de legea gravitației și accelerație. Găsi formula corectă și făcu săritura cu multă putere. Dar... nu ținuse seama de mânerul bidonului, așa încât dădu teribil cu capul de acesta, își pierdu simțirea și sfârși și ea pe fundul bidonului.

Cea de-a treia broscuță n-a încetat nici o clipă să înoate și să lupte din răspuseri pentru a rezista. Laptele s-a transformat până la urmă în unt, lunecos, dar solid, și astfel broscuța noastră a izbutit să sară cu ușurință afară.

Indiferent cum merg lucrurile, să nu deznădăjduim nicicând, ci să luptăm din răspuseri pentru a rezista.

Norul și Copăcelul

Un foarte tânăr norișor cobora pentru prima oară din ceruri împreună cu un șir de nori denși și cu înfățișarea ciudată. Pe când treceau deasupra unei câmpii foarte întinse și uscate de secetă, ceilalți nori, cu mai multă experiență, îl zoriră:

- Hai iute, dacă te oprești aici, ești pierdut!

Norișorul nostru era însă curios din fire, așa cum sunt toți tinerii, și se lăsa să lunece spre capătul șirului de nori, care acum semăna cu o cireadă de vite bune de înjugat.

- Dar ce faci? Mișcă-te odată! Ţuieră dinapoia lui vântul.

Însă norișorul nostru zărise un copăcel veștejit, iar vântul îi foșnea frunzele aproape uscate. Și nici una nici două l-a întrebat:

- Cum îți petreci tu viața pe aici?

- Ei ... cu soare și vânt. Este un pic cald, dar nici un pic de apă. Dar tu cum îți petreci viața?

- Tot cu soare și vânt.... și zburând de colo-colo pe cer.

- Viața mea e tare scurtă. Atunci când se va întoarce soarele cel arzător, probabil n-am să mai fiu.

- Și eu mă voi transforma în curând în ploaie și voi cădea pe pământ. Aceasta îmi este menirea.

Copăcelul stătu o clipă pe gânduri și apoi spuse:

- Știi că la noi se spune că ploaia este ruptă din Rai?

- Nu mă credeam atât de important, zise râzând norișorul.

- Probabil că nu voi mai ști niciodată cum e ploaia, zise copăcelul cu tristețe.

Norișorul nostru cugetă o clipită și apoi zise:

- Aș putea picura eu ploaia asupra ta....

- Dar astfel tu ai muri...

- În schimb, tu ai înverzi, zise norișorul și se lăsa să cadă, transformându-se într-o ploicică ce avea culorile curcubeului.

În ziua următoare micuțul copăcel înverzi.

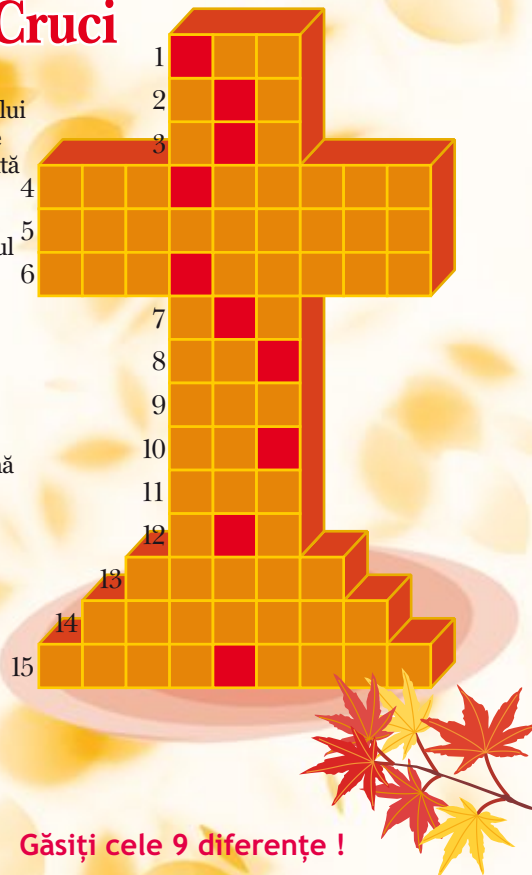

„Doamne, fă din mine o candelă. Aș arde eu, este adevărat, dar astfel le-aș dăruia celorlalți lumină.”

Înălțarea Sfintei Cruci

Aflând literele din pătrățelele roșii ale rebusului veți descoperi numele sfântului în timpul căruia a fost găsită Crucea pe care a fost răstignit Iisus și a fost înălțată solemn în văzul tuturor credincioșilor.

1. Rai, paradis
2. Omul care a condus corabia în timpul potopului
3. Mama Maicii Domnului
4. Misiune creștină
5. Slujba la care ne împărtășim
6. Trimis al lui Dumnezeu, Salvator
7. Fructul ispitei
8. Se prefăce în Sângele Domnului
9. Se sfințește pentru a deveni aghiazmă
10. A 8-a carte a Vechiului Testament
11. Prima femeie
12. Untdelemn sfințit
13. Taina încreștinării
14. Călugări ai pustiei
15. Taina săvârșită după Botez

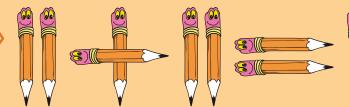

Găsiți cele 9 diferențe !

Găsiți cele 2 păsări și cele 2 frunze identice.

Deplasați un creion astfel încât să obțineți o operație corectă.

MATEMATICĂ CREȘTINĂ

	-		-		:		=	
Câte zile sunt de la Paște la Pogorârea Sfântului Duh?		Câte zile a postit Mântuitorul înainte de a începe să propovăduiască?		În câte cete sunt împărțiți îngerii în cer?		După câte zile a înviat Hristos?		În câte zile a făcut Dumnezeu cerul și Pământul?

Ajută fetița gospodină să ajungă la cele două prietene!

CINCI PÂINI

Odată doi țărani porniră dis-de-dimineață la târg. Spre amiază găsiră un loc umbros și poposiră să mănânce. Unul avea în traistă două pâini, celălalt avea trei. Deodată apărură un drumeț care le ceru ceva de mâncare. Buni creștini, țăranii au împărțit cele 5 pâini în mod egal. Cum au făcut?

Adaptare după "Cinci pâini" de Ion Creangă

TABĂRA DE LA VORONET

În dimineața zilei de 23 iulie, în curtea Mănăstirii "Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava" s-au adunat toți premianții ediției finale ai concursurilor de pictură și eseuri ale revistei „Biserica din sufletul copilului”, însoțiți de părinții lor. În acest an am avut bucuria să fiu și eu printre ei și așteptam cu nerăbdare să-i cunosc pe cei cu care am concurat și care aveau să-mi fie colegi de tabără pentru următoarele 7 zile.

Părintele Vartolomeu ne-a citit rugăciunile de călătorie și ne-a binecuvântat. Împreună cu părintele Sofronie, doamna Roxana Bleorțu și doamna Maria Șelari am pornit spre pensiunea Maria din vecinătatea Mănăstirii Voroneț. Zona de munte și priveliștea minunată parcă ne-au spus de la început că va fi o tabără de neuitat.

În prima zi ne-am instalat în camere, apoi am făcut cunoștință unii cu ceilalți prin intermediul unor jocuri de grup. Spre seară ne-am adunat în sala de lectură, așa cum aveam să facem în fiecare seară și dimineață pentru a ne ruga alături de preotul Sofronie.

În următoarele zile ne-am împărțit pe două grupe: **pictură și eseuri**. Copiii de la pictură și-au ales fiecare câte un *Sfânt* pentru a-l picta, apoi au pregătit lemnul pentru icoane, au făcut schița și au învățat pas cu pas tehnica realizării unei icoane bizantine. Noi, cei de la eseuri, am discutat împreună anumite teme - viața Sfântului Dimitrie, rețeta elevilor silitori, copiatul la școală - care aveau să devină articole ale următorului număr al revistei „Biserica din sufletul copilului”.

Duminică, ca o datorie sfântă, am participat la Sfânta Liturghie la Mănăstirea Voroneț. În următoarea zi am vizitat câteva mănăstiri din județ - Slatina, Râșca, Humor și Doroteia - unde ne-am închinat la sfintele icoane și moaște și am aflat lucruri interesante despre istoria acestor așezăminte monahale.

Ultimele zile le-am petrecut lucrând la icoane și noi cei de la eseuri, iar miercuri seara, cu ajutorul lui Dumnezeu, le-am terminat și au fost toate sfințite de părintele Sofronie. Spre seară ne-am adunat cu toții la

tradiționalul „foc de tabără” unde ne-am oferit cadouri și gânduri frumoase, bucurându-ne reciproc, slăvind pe Dumnezeu pentru că ne-am simțit ocrotiți de Sfinții Săi Îngeri.

În ultima zi am pornit spre casă de dimineață, dar nu înainte de a face un ultim popas la mănăstirile Moldovița, Sucevița și Bogdana (Rădăuți). Ne-am întors fericiți că am legat noi prietenii, am învățat lucruri noi și ne-am apropiat mai mult de Dumnezeu.

A fost o tabără de vis
Și ne-am simțit ca-n paradis.
O săptămână minunată,
De activități plăcute încărcată.
Am fost în excursii și drumeții
Și am trecut prin multe peripecii.
Lui Dumnezeu ne-am închinat,

I-am mulțumit pentru tot ce ne-a dat.
Noi prieteni ne-am făcut,
Ne-am împrietenit, ne-am cunoscut.
Ne pare rău că s-a terminat
Căci această tabără ne-a încântat.
Dar sperăm că ne vom întâlni
La următoarea tabără ce va veni.

Giorgiana Bolohan, cl. a VII-a, Fălticeni

“Sfinții - modelul micuților creștini”

Sf. Vasile cel Mare

Finala premianților revistei “Biserica din sufletul copilului”

Ediția a III-a

1 iunie 2009

CONCURS DE ESEURI, POEZII

Premiul I: Roxana Roman, Vicovu de Sus

Premiul II: Laura Gemănar, Gura Humorului; **Premiul III:** Giulia Rusu, Gura Humorului

Premiul Special: Giorgiana Bolohan, Fălticeni

Mențiuni: Alexandra Buta, Straja; Andreea Itu, Boroaia; Diana Horju, Păltinoasa;
Teofana Pascariu, Iaslovăț; Alexandru Pascariu, Iaslovăț;

CONCURS DE ICOANE

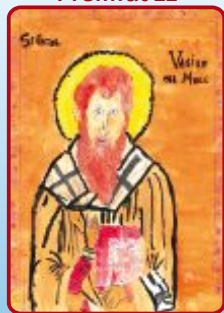
Clasele I-IV

Premiul I

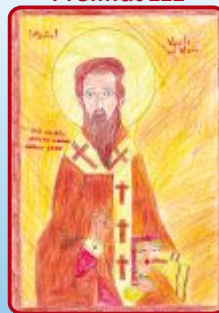
Marta Alexandrescu
Vulturești

Premiul II

Teodora Burlică
Siret

Premiul III

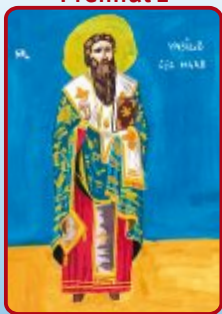

Ciprian Daniș
Suceava

Mențiuni: Veronica Ieremie, Bosanci; Ioan Negru, Bosanci; Emanuela Rusu, Ipotești;
Diana Irimescu, Putna

Clasele V-VIII

Premiul I

Flaviu Timofti
Fălticeni

Premiul II

Mihaela Mărănducă
Fălticeni

Premiul III

Oana Bejinari
Rădăuți

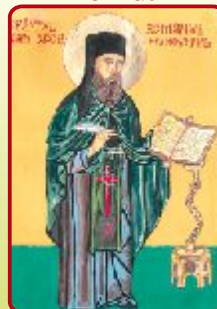
Mențiuni: Mihaela Mihalciuc, Grămești; Codruța Ciobanu, Fălticeni; Cristina Ciocan, Râșca;
Diana Rotar, Gura Humorului; Ioana-Simona Jorea, Horodniceni

Premiere - ediția septembrie 2009

CONCURS DE ICOANE

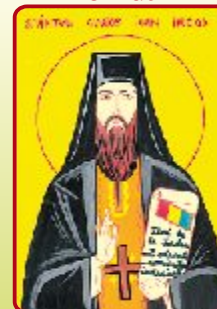
Sfântul Ioan Iacob Hozevitul

Premiul I

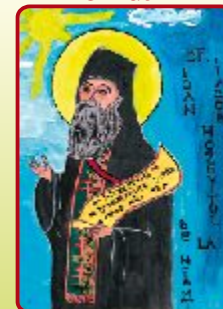
Marta Alexandrescu
Vulturești

Premiul II

Maria Ligia Axinia
Fălticeni

Premiul III

Luciana Tcaciuc
Câmpulung Moldovenesc

Mențiuni: Ioan Negru, Bosanci; Mihaela Emanoil, Fălticeni; Olivia Tanasă, Fălticeni;
Miruna Horodincă, Rădăuți

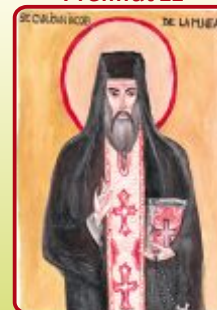
Clasele I-IV

Premiul I

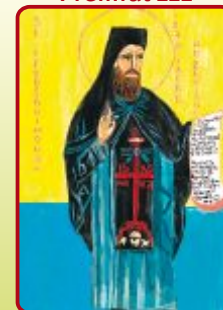
Flaviu Timofti
Fălticeni

Premiul II

Roxana Florina Câșlariu
Suceava

Premiul III

Ioana Simona Jorea
Horodniceni

Mențiuni: Andreea Florentina Crăciun, Marginea; Teofana Enăchioiu, Rădășeni;
Loredana Loghin, Fălticeni

Clasele V-VIII

CONCURS DE ESEURI, POEZII

Faptele milei trupesti ale Sf. Vasile cel Mare
oglundite în viața noastră

Premiul I: Adriana Ionesi, Straja

Premiul II: Ștefan Erhan, Câmpulung Moldovenesc

Premiul III: Emanuel Gherasim, Capu Codrului

Mențiuni: Andreea Nistor, Suceava

Harry Potter este la început un copil obișnuit, izolat și inutil, nu prea simpatizat, destul de rece cu părinții săi adoptivi. Mulți copii pot găsi cel puțin un motiv pentru a se identifica cu el, mai ales aceia care își doresc cu disperare o schimbare în viața lor și o așteaptă dinspre supranatural. Unii dintre copii își doresc protecție sau putere, în special dacă se simt victime sau sunt răniți în vreun fel.

În cărțile și filmele Harry Potter copiii sunt învățați că singura cale de a combate răul este prin magie și nu prin puterea lui Dumnezeu, că pot să aibă puteri încât să devină mici dumnezei. În nici una din cărți nu se face referire la Dumnezeu sau la Iisus Hristos.

Pentru prima dată în istoria lumii, vrăjitoria este expusă copiilor într-o lumină atrăgătoare, iar școala de vrăjitorie ca o școală de elită. Dar copiii în general nu știu că multe din elementele de vrăjitorie din carte se regăsesc și în lumea reală. În cărțile Harry Potter întâlnim:

- Obiecte și practici vrăjitoarești: măști zburătoare, licori magice, alchimie, levitații de obiecte, incantații, baghete magice, glob de cristal, astrologie, talismane, numerologie.

- Simboluri oculte: fulgerul de pe fruntea lui Harry Potter (*Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer.* - Ev. Luca 10:18), animale jumătate ceva - jumătate altceva (pegas, unicorn, grifon), pasărea Phoenix, șarpele.

- Denumiri malefice: Draco și Lucius Malfoy, casa Viperinilor, Snape (șarpe), Lord Voldemort, Salazar (nume de diavol), Alea Diagon (dragon).

Regulile "morale" ale lui Harry Potter sunt tipic anticreștine, binele și răul sunt relative: nesupunerea este permisă atunci când regulile nu urmăresc propriile interese; minciuna este un mod potrivit ca să-ți atingi scopul; putem răsplăti cuiva răul cu rău; trebuie să te porți frumos cu ceilalți dacă și ei se poartă frumos cu tine; oamenii obișnuiți care nu practică magia sunt considerați inferiori și batjocoriți.

În lumea lui Harry Potter magia este împărțită în *magie albă* și *magie neagră*, adică una bună și una rea. Dar biserica spune că magia este de un singur fel: demonică sau satanică. (Vechiul Testament, Deuteronomul 18:10-14)

Pentru a-i scoate pe copii de pe panta alunecoasă a acestor gen de cărți oculte, trebuie să le oferim o alternativă, să le arătăm că lumea lui Harry Potter este o falsitate, că puterea adevărată este cea a lui Dumnezeu.

Concurs de poezii, eseuri

Tema concursului

"Prietenul la nevoie se cunoaște"

Cele mai frumoase lucrări vor fi premiate cu cărți oferite de Librăria "Sfântul Voievod Ștefan cel Mare".

Concurs de icoane

Tema concursului

"Sfinții militari"

Cele mai frumoase icoane cu sfinți precum Sf. Dimitrie, Sf. Gheorghe, Sf. Mina și alții vor fi premiate cu icoane oferite de Mănăstirea "Sf. Ioan cel Nou" Suceava.

Pot participa la concurs elevii claselor I-VIII. Materialele vor fi trimise până la 15 Noiembrie 2009 prin poștă sau e-mail la adresa de mai jos. Vă rugăm să specificați numele, clasa, școala și adresa completă.

Îndemnăm profesorii de religie să discute cu elevii conținutul revistei și să-i încurajeze să participe la concursurile propuse, să adune lucrările într-un plic mai mare și să le trimită pe adresa revistei.

Așteptăm impresiile voastre despre această revistă, propuneri, articole și desene create de voi pentru a fi publicate în numărul următor al revistei. **Următoarea revistă va apare în luna decembrie.**

Mănăstirea "Sfântul Ioan cel Nou" Suceava
Str. I. V. Viteazul, nr. 2, 720034 Suceava
tel. 0749 071680, micutiicrestini@yahoo.com

Revista este publicată on-line la:
www.micutiicrestini.ro/revista

